

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Lvdovici Venegas ... Mariale beatissimae virginis variis
conceptibvs moralibvs illvstratvm**

Venegas, Luis

Fribvrgi Brisgoiae, 1624

Illvstrissimo et excellentissimo principi domino Dno. Carolo Alexandro dvci
a croy, [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-160454](#)

ILLVSTRISSIMO ET EXCEL-
lentissimo Principi Domino Dno.

CAROLO ALEX-
ANDRO DVCI A CROY,
MARCHIONI HAVRAEO,
DEI GRATIA SACRI AC ROMANI
Imperij Principi, Fistingæ Hæroy libero, Comiti

Fontenoy, Vicecomiti Hanachæo, Dommartinij Baroni,
Domino Bayonæ, Hiocourtij, Ogiouillæ &c. Aurei Velleris
Equiti, Serenissimæ Majestatis Catholicæ
consiliis militiae. &c.

Exorsus hanc de Deipara subtilem planèque difficultem materiam, Princeps Illustrissime, cùm tamen fratres & debilitas assiduis studiorum laboribus ingenij mei vires, quām obiecti, in quo illustrando mihi studendum erat, considerarem maiestatem ac excellentiam, hærere mox & subsistere paulisper inter ipsa initia cæpi. Nec mirandum hominem mortalem in tantæ virginis contemplatione & intuitu stupore quodam circumfundī ac attonitum hæsitare; cùm id ipsum supremis cælorum spiritibus contigisse sacratum testentur monumenta litterarum. Nam Exodi. 21. duo illi Cherubim ex auro puriss. confecti, conspicientes propitiatorium, & attentè illud contemplantes, prætanti operis admiratione expandentes alas & operientes oraculum, hærebant; ut eloquentissimus Græcus Andreas Cretensis in oratione de Af-

(:) 2

Sumptu-

EPISTOLA

sumptione Deiparae explanat; Mariam enim sacratissimam commune totius vniuersi propitiatorum appellat: Quia in ea misericordia Dei & remissio peccatorum, sicut in antiquo illo propitiatorio, tanquam in arca quadam deposita sunt. Si ergo in consideratione huius virginis subsistunt ac h̄erent Cherubim, quis ego sum, vt augustissimorum elogiorum Deiparae dignas aureolas contexere, aut aman̄os tam admirandæ fertilitatis campos irrigare audeam? Verum, licet tanta sit huius virginis excellentia & præstantia, vt pro dignitate ab humana lingua nequeat explicari, ne tamen tam sublimi argumento iam impositam manum retraherem, & orationis nostræ telam abrumperem, affectus & voluntas impulit erga Deiparam, quæ nihil abiectum & vulgare, sed magnumquoddam & eximum, quod in posteritatis fructū redundaret, iam pridem certè parturiebat. Quod tandem eadem virgine sanctissima assistente & opitulante ad finem fœliciter perdiutum, cùm iam iam in lucem emittere cogitarem, rursus alia, de Mecōnate scilicet & Patrono, cuius clypeo munitum, ne liquidus obtestatoris dens hæreticā rabie, ad conuicia tantum armatus & calumnias, temerario ausu, & forsitan blasphemio illud consinderet, securissimè ad manus omnium possit deuenire, mouebatur quæstio; quę quidem diutiū animum suspendisset, nisi tu Princeps Illustrissime, eius nodum iam pridem dissoluisses. Videbam enim magnahuic mei primo ingenij partui subeunda pericula, magnis eum objiciendum hostibus; cui, nè tot tantisque insidijs circumseptus, succumberet, te magnum patronum, defensoremque magnum, Princeps Illustrissime, constitui ac elegi, vt tuā potentiā, præstantiā, fauore, clementiāq; protectum, in tutissimo quodam portu collocarem, & immortalitate quadam munētū, firmiter consignarem. Quem enī mrectius aut iustius, quāna te Princeps Ill. me in protectorem eligerem magnum? Magnus es, insigniaris? Carolus es, Alexander es, qui magnus esse nequis? Isti terrarum olim Domini propter gestorum magnitudinem cognomen
to ma-

DEDICATORIA

te magni sunt appellati, Tu, qui cum Caroli & Alexandri nomine magnam & ingentem animi fortitudinem, gestorumque excellentiam coniungis, cur magnus reuis vocitari? Commodè sanè Carolus, Alexander, & vtroque titulo magnus huic meo operi euenit patronus: siquidē vel solo nomine exaudito huius sanctiss. Virginis hostes, & obtestatores maleuoli in fugam conuertentur, ac profligabuntur. Norunt namq; magnitudinem animi tui, Princeps Ill. me, quā paucis ab hinc annis validam equitum turmam proprio neruo dicens, sine dubio sancte Religionis Zelo, & sacratissimæ virginis amore succensus, cuius tunc nomen extinctum iacebat, ad illud restaurandum, non ferrum, non ignem, non mortem perhorrescens, in Bohemiā profectus es; ibi quot, quantasque strages edideris, ipsi satis indi cant hostes, iamquæ omnibus perspicuae sunt. Propter quod, & ob merita tua singularia, virtutes, actionesque eximias, & spectatum in bello inuitumque generosi tui pectoris robur, potentissimus Hispaniarum & Indianarum Rex Philippus IV, magnâ cum subiectarum prouinciarum congratulatione & applausu, magnifico aurei velleris titulo, velut Iasonem aut Gedeonem aliquem, ritu & cæmoniâ visitatâ nuperimè insignitum, in societatem adscivit Illustrissimorum Equitum, in te enim videbat elucere clarissimis inditiis raram in ciuili & militari administratione prudentiam, in consiliis altitudinem incredibilem; quæ sanè Magno Monarchæ causam præbuit, vt te vnicum inter tot magnates & Principes caput excellentissimæ domus Croyacæ, quæ à multis annis hoc summi honoris gradu potita erat, designârît, quæ domus præclarissima, cùm antea hac dignitate ex titulo Ducatus Ariscotani frueretur, modò nouiter tibi restituta est, & titulis tui Marchionatus Hauræ annexa. Hæc sunt tuarum virtutum & animi generosi præmia. Hinc te etiam Serenissimus Princeps Albertus Archidux Austriae ad maximas functiones & præfecturas evexit, ac splendidissimè condecorauit. Quid de serenissima Isabella totius Belgiae Principissa proferam? Cùm te tanquam unum

(:) 3

exprim

EPISTOLA

ex primatibus & sui palatijs præcipuis Principibus lætis supereilijs
& hilari fronte conspiciat. Vnū planè in te admiror, Princeps Illmo
quod neque tui generis & nobilissimè prosapia splendor fulgen-
tissimus, neque tua præclara facinora & supremè dignitates, qui-
bus clarissimè fulges, neque deliciè vllè animi tui magnitudinem
virtute firmatam potuerint vnquam à recta viuendi ratione retrahere,
aut à sanctorū cultu auertere & reuocare. Quod quidē effica-
citer meum commouit animum, vt tibi hoc opus dedicarem, & tui
iuris facerem ab inscriptionis nota: Tua nempe religio & pietas,
quā Diuos, Diuorumquè Reginam sincerissimè amplecteris, de-
fendis, patronam & aduocatam agnoscis. Que, vtinam præstet ti-
bi, vt prorogatione multorum annorum, defensorem ipsa te suum,
& cultorem acerrimum; ego verò te Principem habeam beneuo-
lum & clementem, cuius seruitio & obsequijs metotum deuoueo.
Princeps Illustrissime in æternum viue, & vale. Friburgi Brisgoix.
Quinto Calendas Iulij, ANNO M DC XXI V.

Excell.^e T.

Deuotissimus.

FR. LUDOVICVS VENEGAS.
SS. Theologia Magister. & Re-
gens ac Professor Primarius.

STVDI-